Doğan Kardeş

Sayı 344

Doğan Kardeş 9 Yaşına Bastı.

Krş. 15

Kulübedeki Misafir

— 3 —

Dere içini çekti : «Peki peki, sıcak olmıyan bir günde kulübenin yanından geçerken biraz fazla akarım.»

Baykuş öfkelenip : Ben ne zaman taş dersem o vakit taşacaksın dedi. Soğuk sıcak bilmem. Eğer buyruklara güvenilmeyecek olursa batı rüzgârını gönderir kardeşi kuzey rüzgârını çağırtırım. O da eser, seni yatağından çıkarır. Bir daha vahşi ormana giremezsin.

— Peki peki ne derseniz yapacağım.

Baykuş plânından bahsetmekte devam ettikçe orman yaratıkları önce gülümsediler sonra sevinçlerinden bağırmaya başladılar. Çünkü bu o kadar güzel bir plândı ki, bunu ancak baykuş tasarlıyabilirdi. Baykuş sözlerine devam ediyordu :

— Bu sandığımız kadar kolay olmıyacak. Çünkü

insanlar sizi yakalamak için tuzaklar kuracaklar. Onun için siz de ele geçmemeye çalışınız. Hepinize birer tane çekirge muhafız vereceğiz. Yardıma ihtiyacınız olduğu zaman o size yardımcı kuvvet getirecek ve ağaçkakan tehlike işareti verip yardımcı kuvvetleri toplayacak ! Anlaşıldı mı ?

Hepsi bir ağızdan «Evet, evet anladık. Çok yaşa baykuş» diye bağırdılar. Eşekarısı «Haydi şimdi» dedi. Baykuş hemen sözünü keserek :

— Hayır arkadaş o kadar acele etme ! Hep beraber ileri atılacağız. Yoksa plân suya düşer. Herşey hazır olduktan sonra ben üç defa bağıracağım. O vakit herkes kendi işinin başına gidecek. Haydi şimdi evlerinize gidip dinlenin. Hücum edeceksiniz ve kulübe boşalıncaya kadar hücuma devam edeceksiniz. Tâ ki vahşi orman yeniden rahata kavuşuncaya kadar.

ORMAN YARATIKLARI HÜCUMA HAZIRLANDILAR

O gece vahşi ormandaki yuvalarda, baykuşun bütün tavsiyelerine rağmen uyuyanlar pek azdı. Bütün hayvanlar heyecan içinde gözlerini bile kapayamıyorlardı.

Yosunlu kayanın altındaki evinde fare valizini hazırlıyordu. Etrafında duran ailesine «Belki gittiğimiz yerde çok kalırız. Hazırlıklı bulunalım.» diyordu.

Onun için yanına sıcak su şişeleri aldı. Geceleri soğuk olur diye yün örgüsünü de başına geçirdi. Çocuklarının okuyup oynamaları için birkaç kitap ve oyuncak koydu. «Evdeki pazar çarşıya uymak, belki gündüzleri bir yere çıkamayız» diye düşündü.

Örümcek, evindeki dolabın üst katından büyük bir kutu indirdi, içinden çileler çıkardı. «Dinlenmekte ne demek. Kim örümceğin dinlendiğini görmüş ?» diye kendi kendine söylendi. Çileleri oturduğu iskemlenin arkasına takıp yumak yapmıya başladı.

Ateş böceği fenerini temizliyor, örümceğin hediye ettiği ipek yumağı ile camlarını parlatıyordu. Işıklarının iyi parlamaması yüzünden plân altüst mü olacaktı ? Hayır efendim. Ne münasebet. Böylece hafif hafif ıslık çalarak işine devam etti. O yalnız, fazla gürültü ederek baykuşun hücum işaretini işitmemekten korkuyordu.

Bütün vahşi ormanda yalnız dere, sakin göle doğru hiç istifini bozmadan akışına devam ediyordu.

— Allah topunuzun birden müstahakını versin topunuzun, diye mırıldanırken uykuya daldı.

HÜCUM BAŞLIYOR !..

Huuuu Huuuu Huuuu ! Bay insan kulübedeki yatağının bir tarafından öbür tarafına döndü ve

bir gözünü açtı. Bayan insana «Baykuş bu gece ne kadar çok bağırıyor» dedi.

Bayan insan öfkeyle «Ben sana burasının düşündüğün kadar sessiz olmıyacağını söylemiştim.» dedi. Çünkü o buraya gelmeyi hiç istememişti. Bay insan «Alışıncaya kadar böyle şeyler olur» diyerek arkasını dönüp tekrar uyudu.

Sabah kalkdıkları zaman güneş o kadar güzel parlıyordu ki bayan insan kulübenin penceresini açınca geceki öfkesini unuttu. Güzel bahçeye ve koruya baktı. Derin bir nefes almak için pencereden dışarıya uzandı. Fakat bir çığlıkla başını tekrar içeriye çekti. Kocası merakla sordu. «Ne var ?» Bayan insan öfkeyle yüzünü silerek «Aman örümcek ağına takıldım.» dedi. Kocası kahkahalarla gülüyordu. «İşte bu komik, hem çok komik» Tam böyle söylerken o da avazı çıkdığı kadar bağırdı. Karısı telâşla yanına koştu. Bay insan yatağın kenarına oturmuş eline bir çift çorap almış duruyordu. Karısına göstererek «Bak, şunlara bak ne hale gelmişler, daha yepyeniydiler. Vallahi akşam ayağımdan çıkardığım zaman hiç bir şeycikleri yoktu.» dedi.

Bayan insan çorapları eline alıp baktı. Birinin burnu büsbütün gitmiş, öbürünün de topuğunun yarısından hayır kalmamıştı.

— Devam edecek —

DOĞAN KARDEŞ'in 9 yaşına basması münasebetiyle

Doğan Kardeş'in 8 yaşını doldurup 9 yaşına basması münasebetiyle kardeşlerimizden bir çok tebrik mektupları aldık. Hepsi de çocukların sevgilisi Doğan Kardeş'in uzun ömürlü olmasını, daha bir çok yıllar Türk çocuklarına hizmette bulunmasını diliyorlar. Bize bu mektupları yollayan sevgili kardeşlerimize candan teşekkür ederiz, sağ olsunlar.

Doğan Kardeş, Türk çocuklarının bu artan sevgisinden kuvvet alarak gittikçe daha iyi, daha faydalı olmağa çalışacaktır.

YENİ KİTAPLARIMIZ

KEŞİFLER ve İCATLAR ANSİKLOPEDİSİ

Güzel Kitaplar Serimizin 5 nci kitabı olan bu büyük eser Viyanadan getirttiğimiz mat kâğıda basılmış ve yaldızlı cildli bir kapak içinde satışa çıkarılmıştır.

Taş devrinden başlayarak zamanımıza kadar on bin yıl boyunca insanların yaptıkları bütün keşif ve icatları tarih sırası ile anlatan bu faydalı kitabı büyük küçük herkes okumalıdır.

Kitapta 270 gravür vardır. Fiatı 6 lira.

★

KOBRALARA KARŞI
«Rikki - Tikki»

Doğan Kardeş Dünya Çocuk Romanları serisinin 15 nci kitabı olan «Kobralara karşı» romanı da hikâyeci teyzemiz Nihal Yalaza Taluy tarafından açık bir dille türkçeye çevrilmiştir. Herhalde çoğunuz «Kurt Çocuk» adlı romanımızı okumuşsunuzdur. İşte şimdi çıkan «Kobralara Karşı» romanı da bize Kurt Çocuk Maupli'nin kobralarla geçen heyecanlı maceralarını anlatmaktadır.

Bir kaç gün önce satışa çıkardığımız bu güzel ve heyecanlı romanın fiatı 50 kuruştur.

PUL KÖŞESİ

PULLARINIZI NASIL MUHAFAZA ETMELİSİNİZ ?

Damgalı pulları, pul defterine yerleştirerek kolayca muhafaza edebilirsiniz. Asıl muhafazası güç olan pullar damgasız pullardır. Bu pulların arkaları zamklı olduğundan zamanla deydikleri kâğıtlara yapışabilirler. Yapışan pulları çıkarırken de mutlaka onların zamklarını sıyırmanız lâzımdır. Böylece pulları sakatlamış olursunuz.

Damgasız pulları, arkasına şarniyer yapıştırarak albümlere veya pul defterlerine yerleştirmeyiniz. Daha iyisi, onları klâsörlere sıralayınız. Saydam şeritlerin aralarına soktuğunuz pullar daha güzel duracaklar ve zamkları da bozulmayacaktır.

Damgasız pullarınızı koyduğunuz klasörleri sıcak ve nemli yerlerde bulundurmayınız. Havadaki su buharının veya sıcağın etkisi ile eriyen zamk, klasöre yapışabilir. Klasörlerinizi raflara dik olarak yerleştiriniz ve arada bir yapraklarını çevirerek havalandırınız. Zarflardaki damgasızları da havalandırmayı ihmal etmeyiniz. Klasörlerin ve albümlerin yapraklarını yavaş yavak çeviriniz, sonra bir pulu farkında olmadan katlayıp sakatlayabilirsiniz.

Evvelce de söylediğimiz gibi pullarınızı elinizde tutmayınız. Hele damgasız pullara sakın el değdirmeyiniz !... Elleriniz çok defa terli bulunur, pulu tuttuğunuz zaman zamkını da sakatlamış olursunuz. Bu işi maşa ile daha emniyetle ve daha çabuk yapabilirsiniz.

Pullarınızla ve albümlerinizle meşgul olurken masanın üzerinde sürahi ve bardak gibi şeyler bulundurmayınız. Kazara dökülen biraz su bütün pullarınızı berbat edebilir.

Önder TÜZCET

1953 YILINDA ÇIKACAK OLAN PUL SERİLERİ :

Yakında, 6 pulluk çok güzel bir EFES hatıra serisi çıkarılıyor. Pulların üzerinde bazı Efes manzaraları bulunacaktır. Pullar Avrupada basılacak ve 100.000 seri olacaktır.

İstanbulun 500 üncü fetih yıldönümünde de büyük bir hatıra serisi çıkacaktır.

ISTANBUL'un 500 - ncü FETİH YILDÖNÜMÜ MÜNASEBETİYLE

ŞİİR YARIŞIMIZ

Biliyorsunuz bu yıl 29 Mayısta Istanbulun, Türklerin eline geçmesinin 500 - ncü yıldönümü kutlanacaktır. Bu münasebetle Doğan Kardeş, şiir meraklısı kardeşler arasında bir şiir yarışı açmağa karar vermiştir. Yarışımızın konusu *İstanbul*'dur. Yazacağınız şiirde ister Istanbulun güzelliğini, ister fethin önemini, ister Istanbulun bir semtini veya hoşunuza giden bir şeyini, tarihî anıtlarını anlatınız. Kısaca şiiriniz in konusu sadece (Istanbul) olsun... Yalnız dikkat, sakın büyükleri taklide yeltenmeyin. Kendinizi zorlamadan, içinizden geleni yazınız. Sonra bu yazdıklarınızı yüksek sesle birkaç kere okuyunuz. Kulağınıza hoş gelmeyen, beğenmediğiniz yerleri değiştiriniz. Ve en geç 16 Mayısa kadar (Doğan Kardeş, Posta kutusu : 2217 Beyoğlu) adresine yollayınız..

En çok beğenilen şiirler 28 Mayısta çıkacak olan 348 - nci sayımızda yayınlanacak, ve şiirleri beğenilen kardeşlere muhtelif hediyeler verilecektir.

Haydi bakalım şair kardeşler kendinizi gösterin !...

KIZLARINI Seviyen BABA

ÇOK eskiden, Hoang-Ho nehri henüz küçük bir dere halinde akarken, Katey eyaletinde Bi-Yang adında bir tüccar varmış. Bi-Yang'ın üç kızı, eyaletin en güzel, en terbiyeli, en marifetli kızları olduğu halde babaları Tanrının günü söylenir, onlardan şikâyet edermiş. Birisi,

— Çocuğun var mı ? diye sorduğu zaman, yüzünü ekşiterek,

— Hiç bir işe yaramıyan üç kızım var... diye cevap verirmiş.

Sözün doğrusu, Bi-Yang'ın bütün üzüntüsü çocuklarının erkek değil de kız olmasıymış.

Annelerini küçük yaşta kaybeden üç kız, babalarının ilgisizliği karşısında ne yapacaklarını şaşırıyor, evi büyük bir kadından da iyi çevirdikleri halde azardan başka bir şey işitmiyorlarmış.

Bir gün üç kardeşin sabrı tükenmiş. Başbaşa verip konuştuktan sonra nehrin kaynağında yaşıyan sihirbaza gitmeğe karar vermişler. İhtiyar Hoang-Hien yalnız sihirbaz değilmiş, aynı zamanda akliyle memlekete ün salmış bir bilginmiş.

Hemen o gece, babaları yattıktan sonra üç kardeş nehir boyundan kaynağa kadar yürümüşler. Sazdan bir kulübecikte oturan ihtiyar Hoang-Hien'i bulmuşlar, ayaklarına kapanmışlar.

Sihirbaz kızları dinledikten sonra.

— Babanızı bir kaplumbağa haline sokayım mı ? diye sormuş.

Fakat babalarını seven üç kız ona fenalık etmek istemiyor, sadece kalbini yumuşatmağı arzu ediyorlarmış. İhtiyar biraz düşünmüş. Sonra :

— Hadi siz eve dönün, demiş. Buraya geldiğinizi kimseye söylemeyin. Üç gün sonra size geleceğim. Ama beni tanıdığınızı belli etmiyeceksiniz.

Sihirbaz dediğini yapmış. Üç gün sonra Bi-Yang'ın evine gelmiş. Tüccar ihtiyarı tanımış, onu büyük saygıyla karşılamış. Hal hatır sorduktan sonra hemen kızlarından şikâyete başlamış. İhtiyar onu dikkatle dinlemiş .

— Kızlarını buraya çağır ! demiş.

Üç küçük kız içeriye girip misafiri selâmlamışlar. Sihirbaz,

— Haksızlık ediyorsun Bi-Yang ! demiş. Kızların birer çiçek gibi güzel, uslu ve terbiyeli.

— Erkek doğaydılar terbiyesiz de olsalar bağrıma basardım.

— Pekâlâ. İstersen bu üç kızı, hemen üç erkek çocuğu haline sokayım.

Bi-Yang sevinçle büyük sihirbazın ellerine sarılmış. Öteki, dua okur gibi kızların kulağına,

— Oda dumanla dolunca usulcacık dışarı çıkın, kulübeme kaçın ! demiş. Hoang-Hien bir tütsü yakmış, yüksek sesle yabancı bir dilde bir şeyler mırıldanmış. Duman dağılınca Bi-Yang, karşısında üç erkek çocuk görmüş.

— İşte oğulların. İstediğine kavuştun. Gelecek ay seni tekrar görmeğe geleceğim.

İhtiyar sihirbaz kulübesinin bir odasını üç kıza vermiş, onları teselli etmiş. Yanında kaldıkça onlara baba gibi bakacağını söylemiş. Bi-Yang da gece sevincinden sabaha kadar uyuyamamış. Uyandığı zaman üç çocuğun hasırlarında hâlâ mışıl mışıl uyuduğunu görmüş ve şaşırmış. Kızları daima ondan önce kalkarlarmış.

★

KANGURUNUN ÜÇ ÖZELLİĞİ

★

Üç ayak üstünde duran hayvanı duydunuz mu hiç ?.. Kanguruyu görmiyenler her halde «hayır», diyeceklerdir. Çünkü bu ancak kangurunun başarabileceği bir iştir. Kanguru üçüncü ayak olarak kuyruğuna öyle kuvvetle dayanır ki sadece bunun yardımiyle 10 metre mesafeye sıçrayabilir.

Kangurunun ikinci özelliği birincisinden de tuhaftır. Kanguru kendisine saldıran düşmandan kaçmaz. Karşısına dikilerek onu yumruklamağa başlar. Kangurunun ana vatanı Avustralyadır. Oranın halkı boksu çok sevdiği için kanguru dövüştürmek başlıca eğlencelerinden biridir.

Bebeklerini karınlarındaki deriden cepte taşımak, bu sevimli hayvanların üçüncü özelliğidir. Bazı hayvanlar yavrularını enselerinden tutarak taşırlar. Maymun yavruları analarının tüylerine tutunrak beraber gezerler. Tabiat ana, kangurulara bu bakımdan iltimaslı davranmış.

FARELER ARASINDA -7-

Yazan ve Çizen :
Güngör Kabakçıoğlu

Sınıfta bir çığlıktır koptu. Korkaklar sıralardan kalkıp bir köşeye büğüldüler.. Çocukların bir kısmı pencereden dışarı atlamak istiyor, bir kısmı da kürsünün arkasına saklanmağa çalışıyorlardı. Onların bu halini gören küçük fare : «Bende korkulacak ne var. Bunlar niçin benden böyle bucak bucak kaçıyorlar ? Halbuki fareler çocukları çok severler» diye kendi kendine söyleniyordu.

Bi_Yang kalkmış, oğullarını kaldırmağa başlamış. Fakat üç yaramaz gözlerini açıp açıp tekrar dalıyorlarmış. Adamcağız dükkâna aç gitmektense kendi işini kendi görmeğe karar vermiş. Ateşi yakmış, sabah kahvaltısı için pirinç haşlamış. Sofraya oturur oturmaz oğulları yataktan fırlamış, çekirge gibi yiyeceğe saldırmışlar. Bi_Yang karnını dışarda doyurmak zorunda kalmış.

Akşam dönünce, evde ne hazır ateş, ne de pişmiş yemek bulmuş. Oflıya puflaya ev işlerini görmeğe koyulmuş. Üç sevgili oğul pişen yemeğin kokusunu alınca sokaktan gelmiş, hazır yemeğe oturmuşlar. Bi_Yang onlara bakar bakmaz,

— Bu ne ?... diye bağırmış. Kızlarımın özene bezene diktikleri elbiselerimi giymiş, üstelik param parça etmişsiniz !

Artık Bi_Yang'ın kızlarını aramadığı gün olmuyormuş. Kendi işlerini görmekten ve üç haşarı çocuğa bakıp hizmet etmekten iğne ipliğe dönmüş. Çalışıp didindiğine göre oğullarından tatlı bir söz de duymuyormuş. Babaları ne yapsa beğenmiyorlarmış.

Bir ay böylece geçmiş. Bir akşam Hoang_Hien Bi_Yang'ın kapısını çalmış. Tüccar ihtiyara hemen oğullarından dert yanmağa başlamış. Öteki,

— Sen de vaktile kızlarına böyle yapmamış mıydın ? demiş.

Bi_Yang suçlu suçlu başını eğmiş.

— Kızlarımı bazan azarlıyordum. Ama hiç olmazsa nankörlük etmiyor, yaptıklarını takdir ediyordum.

Hoang_Hien kaşlarını çatmış !

— Katay eyaletinin en güzel, en terbiyeli, en marifetli kızları senin kızların değil miydi ? Böyle kızların babası olduğun halde kıymetlerini bilemedin, demiş.

— Aah !... Geri gelseler onları öğle bağrıma basardım ki...

— Bunu can ve gönülden istiyor musun Bi_Yang ?

Bi_Yang tekrar sihirbazın ellerine sarılmış. Hoang_Hien bu defa da bir tütsü yapmış, bir şeyler okumuş. Tütsü dumanı dağılınca Bi Yang, Hoang_Hien'in ona ceza olarak gönderdiği üç arsız oğlanın yerinde özlediği kızlarını görmüş.

O günden sonra Katay eyaletinde Bi_Yang ailesinden daha bahtiyarı olmamış.

N. Y. T.

TAHSİL

ve

CEHİZ

sigortaları

ne kadar küçük yaşta başlarsa

o kadar kârlıdır.

DOĞAN SİGORTA

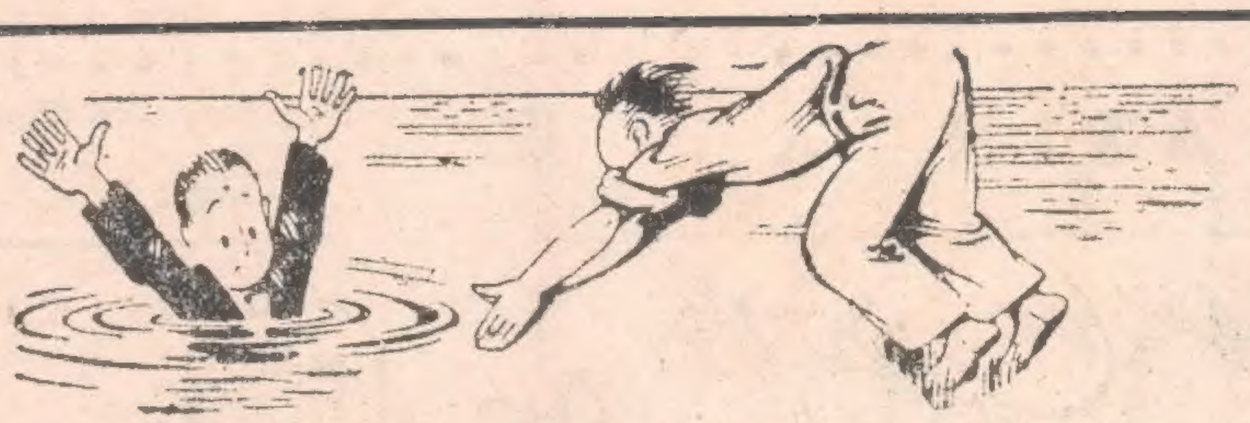

ŞAHİT DEDİĞİN BÖYLE OLUR

ARKADAŞIM Kâmil birdenbire beni dürterek :

— Başka çare yok Orhan, kendini dereye atacaksın... demesin mi.

— Sen çıldırdın mı, dedim, ne zoruma yahu... sonra boğulurum..

Kâmil sözümü kesti :

— Niye boğulacakmışsın, yalnız kendini dereye at diyorum, işte o kadar..

— Aşağı yukarı aynı şey değil mi ?

— Hiç de aynı şey değil, ben seni hemen sudan çıkaracak olduktan sonra...

— Sen yüzmek bilir misin ?

— Hem de nasıl... Aylarca yüzme dersi aldım. Şimdi beni iyi dinle, yapacağın iş gayet basit : kendini dereye atacaksın, ben de seni kurtaracağım ve böylece seninle kurtarma primi alacağız.

— Nasıl kurtarma primi ? diye sordum.

— Nasıl olacak, şimdi yeni bir usul kondu ya, kazaya uğrayanı kurtarana para veriyorlar.

— Kâmil buna emin misin ? Bir yanlışlık olmasın ? Sonra rezil oluruz, dedim.

— Tabiî eminim, bir çok kişiden işittim. Artık hepsi de yalan olamaz ya... Hem canım ne çıkar, ne kaybederiz, bir deneyelim.

Arkadaşımın sözlerine benim de aklım yattı. Hemen beraberce dere kenarına koştuk.

Kâmil :

— Şimdi en önemli mesele, bu olayın kalabalık olan bir yerde yapılması lâzım.

— O da neden ?

— Canım ne kadar anlayışın kıt, böyle bir kahramanlık için şahit de lâzım değil midir ? Şahit olmadan seni kurtardığımı nasıl isbat edebilirim ?

Bereket versin vakamız pazar günü oluyordu. Dere kıyısında oldukça kalabalık vardı. İşte bir kaç kişi de bu tarafa doğru geliyorlar.

Kâmil :

— Aman tam sırası, diye mırıldandı. Hiç dereye girmeğe niyetim yoktu ama, ne yaparsın, kendimi birdenbire suların üzerine bırakıverdim. Kâmil kalabalığın dikkatini çekmek için bir çığlık koparark kaldırıp kendisini dereye fırlattı. Derede buluştuk ve sırsıklam dışarıya çıktık.

Bir de ne bakalım, kenarda ikimizden başka kimsecikler yok, aman yarabbi, ne acıklı bir hal. Vakaya şahit olmamak için cıvarda görünen adamlar ortalıktan hemen yok oluvermişlerdi.

Kurtarıcım bu olayı gayet tabiî olarak karşıladı ve :

— Ne yapalım, bu defa boşa gitti, dedi, bir daha tekrarlarız.

Canım sıkıldı :

— Amma yaptın ha, diye mırıldandım.

— Tabii tekrarlıyacağız, Allaha şükür, artık bütün insanlar da aynı düşüncede değiller ya, elbette bu manzaraya şahit olabilecek birisini bulacağız.

Denemelerimize yeniden başladık, başladık değil, hatta üç kere tekrarladık, ama ne yazık ki, hepsi aynı netice. Tam lâzım olacakları anda şahitlerimizin hepsi çil yavrusu gibi dağılıyorlar.

Artık bu işten vazgeçeceğimiz bir sırada idi ki Kâmil, ilerde açılır kapanır bir iskemlede oturmuş balık tutmağa çalışan bir adamcağız görmez mi.

— İşte nihayet bulduk, diye sevinçle bağırdı.

— Bu da sıvışmasın, dedim.

— Korkma, dedi, bir yere gitmez.

Evvelâ ben sonra da Kâmil rollerimizi tekrarlıyarak dereye atladık, biraz sonra da kenara çıktık. Hakikaten adam bir yere gitmemiş, orada oturuyordu.

Yaptıklarımızdan emin bir tavırla adamcağıza doğru yürüdük. Adam gözlerile oltasını takip etmeyi bir an geri bırakarak güler yüzle :

— Günaydın evlâtlar. ne aksi, bugün de hiç balık vurmuyor... Buna rağmen büsbütün de balık yok değil ha... Biraz evvel iki koca balık derede sıçrayıp duruyorlardı, her halde siz de görmüşsünüzdür...» demez mi ?..

Anlaşıldı, hilebazlıkla para kazanmağa imkân olmuyor vesselâm...

Vefa Şerefli

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

İKİ KÜÇÜK HİKÂYE

ASMA İLE KARA AĞAÇ FİDANI

Asma, dayanağı olmadığı için bir türlü yükseklere tırmanıp güneşi göremiyordu. Bu yüzden de sararıp kurumaya başlamıştı. Bir gün, kara ağaç fidanı asmaya «Ben meyva vermiyorum, bu yüzden faydalı bir iş yapamıyorum, müsaade et. hiç olmazsa sana bir dayanak olayım» dedi. Asma, Kara ağacın teklifini sevinerek kabul etti. Böylece kurumaktan kurtuldu.

İyi kimseler, her zaman iyilik yapmayı seven kimselerdir.

★

AYI ZEKÂSI

Yazı ormanda, bir çadırda geçiriyordum. Bir müddet sonra kilerimdeki yiyeceklerin ve bilhassa etin azalmağa başladığını farkettim. Bu hırsızlığı yapan hayvanı faka bastırmak için. etin çadırımın önündeki ateşin epeyi yukarısında asılı kalmasını sağlayan bir tertibat hazırladım. Artık eti hiçbir hayvanın çalamıyacağını sanıyordum.

Fakat çok geçmeden ateşin üzerinde asılı etler de çalınmağa başladı. Nihayet bir gece uyumıyarak hırsızı yakalamağa karar verdim. Nöbet beklediğim üçüncü gece hırsızı gördüm ve zekâsına hayran oldum. Çadırın biraz ötesindeki çalıların arasından, iki yaşında kadar tahmin ettiğim bir ayı çıktı. Çadırımın bulunduğu meydana gelince, şüphe ile etrafına bakındı. Sonra ateşin biraz ötesindeki bir fidana tırmanmaya başladı. Fakat o tırmandıkça, fidan, ateşin bulunduğu tarafın aksi yönüne eğiliyordu. Bununla beraber epeyi uğraştıktan sonra ayı, vücudunun ağırlığını fidanın ateşe bakan yönüne verdi. Nihayet fidan doğru istikâmete eğilince, pençesiyle eti kaptı. Bu iş de olduktan sonra ayı sessizce yere kaydı ve ağaçların arasına dalarak gözden kayboldu. Arkasında titriyen fidandan başka bir iz bırakmamıştı.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Doğan Kardeş'in Romanı No :6

Çeviren : Or. - Az.

Sonra sözlerine şöyle devam etti :

«Bizim gizli depoyu keşfettiğini Elzevir ve benden başka kimse bilmiyor. Biz kimseye söylemedik bunu. Sen de sakın ağzını açma, kimseye bahsetme.»

Eski kuvvetimi bulup; iyileştikten sonra kalkıp halamın evine gittim. Hastalığım müddetince bir defacık olsun beni yoklamağa gelmemiş, nasıl olduğumu bile sordurmamıştı. Beni karşısında görünce bir hayli sert sözler sarfederek azarladı ve bunca zamandır nerede kalıyorsam oraya dönmemi söyledi.. Gözlerim dolmuştu. Şimdiye kadar evim sandığım bu yerden kovulmak ne kadar acı gelmişti.

Elzevir'in kahvesine dönerek halamın söylediklerini anlattım. İhtiyar adam buna adeta sevinir gibi olmuştu. Bundan sonra hep kendisiyle beraber kalacağımı söyledi. David'den boşalan yeri alacakmışım. Böylece Elzevir'in evine yerleştim. Ertesi günü halam eşyalarımı da oraya gönderdi.

Böylece gündüzleri okula gidip, öğleden sonraları bahçede veya balık avında kendisine yardım ederek Elzevirle beraber yaşayıp gidiyorduk. Ona her şeyde yardıma hazır olduğumu söyledim. Fakat daha çok genç olduğumu ileri sürerek bu teklifimi kabul etmedi. Bir müddet sonra bazı akşamları kendisiyle beraber gitmeme müsade etmeğe başladı. Kapkaranlık gecelerde kaçak eşya getiren sandallar gemilerle temasa gelmiş, onları daha yakından tanımağa başlamıştım.

Bütün bu müddet içinde John Mahune'nin üzerinde bulduğum gümüş madalyonu yanımdan ayırmamıştım. Arasıra içindeki kâğıtta yazılı olanlar aklıma gelir, bunların ne mana ifade ettiğini düşünürdüm.

IV

Artık bahar iyiden iyiye gelmiş sayılırdı. İşte böyle güzel bir bahar günü Docester'den gelen bir haberci Kıralın memurlarının bir haftaya kadar köyümüzü ziyarete geleceklerini haber verdi.

Bu memur bir hayli mühim bir mevki işgal ediyordu. Her beş senede bir köyleri dolaşır, kırala ait olan yerleri açık arttırmayla kiraya verirdi. Şimdi bizim Ayköyde kırala ait sadece Elzevirin işlettiği kahvehane kalmıştı. Geri kalan her taraf Mohune'lere aitti. Bu yüzden her beş yılda bir yalnız kahvehane için köy halkı arasında arttırma yapılırdı.

Uzun yıllardan beri bu kahvehaneyi Elzevir Block ailesi işlettiğinden başkaları müzayedeye iştirak etmez, böylece Elzevir her beş senede bir kirasını yenilerdi.

Habercinin gelişinden bir hafta sonra kıralın memuru köyümüzü şereflendirdi. Kendisinin geldiğini görmüştüm. Koşup Elzevire haber verdim. Elzevir evinden ayrıldığımdan beri halamı hiç görmemiştim. Beni oldukça soğuk karşıladı. Şamdanı çevirirken ışığının karanlık içimi aydınlatmasını temenni ettiğini söylemeyi de unutmadı.

Kahvehaneye geldiğim zaman salon oldukça kalabalıktı. Memur orta yerdeki masaya oturmuş, Elzeviri'n hazırlattığı nefis yemekleri yiyordu.

Köy halkı de etrafını sarmış arttırmanın başlamasını bekliyordu.

Elzevir getirdiğim şamdanı alarak memurun oturduğu masanın üstüne koydu. Kıralın temsilcisi de iki santim aşağısını ölçerek buraya bir toplu iğne sapladı, sonra mumu yaktı. Arttırma başlamıştı. İğne mumda durdukça her isteyen pey sürebilirdi. Ve kahvehane beş yıl için iğnenin düşmesinden evvel en son pey sürenin üstünde kalırdı.

Önce Elzevir her sefer ödediği normal yıllık kira olan 90 lirayı ileri sürdü. Başka arttıran olmamıştı. Mum kendi kendine yanarken herkes başka şeyden bahsediyordu. İğnenin saplandığı yerin üstünde çok az mum kalmıştı. Tam o sırada kapı açılarak Maskew içeri girdi. Doğruca masaya ilerledi.

Onun geldiğini görünce Elzevir ayağa kalkmıştı.

«Seninle dost değiliz Bay Maskew.» diye söylendi.

«Senin yüzünü görmektense masada oturmayı tercih ederim.»

Maskew söylenilenleri duymamış gibi kıralın memuruna döndü.

««Son teklif ne kadar efendim ?» diye sordu. «Gördüğüme göre pek fazla vakit kalmamış. Ben de teklifimi yapıp işime gitmek istiyorum.»

Memur Elzevir'in 90 lira verdiğini bildirdi. İğne düşene kadar başka teklifte bulunan olmazsa kahve yine Elzevirin üstünde kalacaktı. Mumdaki iğne nerdeyse düşmek üzereydi.

Birden «Ben 95 lira veriyorum !» diye bir ses duyuldu. Bu Maskew'di.

Elzevir başını çevirmeden «Yüz» diye bağırdı.

«Yüz on» Maskew yine arttırmıştı.

Birbiri ardından süratle yükseltmeğe başladılar. 450 liraya kadar yükselmişti.

Memur «Manasızlık ediyorsunuz» diye müdahale etmek zorunda kaldı. «Aranızdaki geçimsizliği ne diye işlerinize de karıştırıyorsunuz. Bu küçücük yer bu kadar paraya değer mi ? Siz Bay Maskew paranızı daha iyi, daha işlek yerler için saklasanıza, madem bu kadar istiyorsunuz.»

En son Maskew arttırmıştı.

Elzevir buna mukabele ederek «500 !» diye bağırdı.

«550 !»

«650 !»

Biraz daha yükseltilen fiat son olarak 900 liraya Elzevirde kalıyordu ki, Maskew'in «1000» diyen sesi geldi. İşte tam bu esnada mumdaki iğne düşüverdi.

— Devam edecek —

YER YÜZÜNÜN EFSANESİ

İHTİYAR bir Hintli Brahman ile şair yüzlü talebesi, eski bir tapınağın kapısı önünde oturuyorlardı. İkisi de, «Karların Barınağı» Himalayanın seyrine dalmışlardı. Yüce dağlar yarısına kadar ormanlarla kaplı, tepeleri de beyaz karlı külâhlarla örtülüydü.

Talebe, ihtiyar hocasına parlıyan bakışını çevirerek,

— Bu taş külçelerini bulutlara kadar yükselten Brahma [*] ne kadar kudretlidir ! dedi.

— Öyledir oğlum. Brahma, işe her başlayışında. oynıyormuş gibi, karayı da dağları da kolaylıkla yaratır. İnsanların saadeti için yeryüzünü daima yeşil meşe, kestane ve meyva veren ağaçlarla donatır. Fakat dünya ancak, Brahmanın uyanık durduğu müddetçe canlı kalır. Tanrımızın gününün bitmesi ve [**] onun uykuya dalması ile dünya ilk halini, yani ucu bucağı olmıyan okyanus halini alır...

Şair yüzlü delikanlı gözünün önüne dünya sonunun korkunç manzarasını getirdi. Derin bir kederle,

— Demek bu hep yeşil olan ormanlar, güzel şehirlerimiz, hatta yıkılmaz dağlar bile mahvolmağa mahkûm... diye iç çekti.

— Korkma çocuğum. Bunun olmasına daha çok vakit var. Gerçi dünyayı yaratan Brahmanın gününün dörtte üçü geçmiştir. Fakat sonuna kadar daha yüzlerce yüz yıl vardır. Hem de uyandıktan sonra Brahma, bizim dünyanın aynı olan yeni bir dünya daha yaratacaktır.

Genç adam Brahmana sormağa devam etti :

— Üstad! Sen çok yaşadın ve çok gördün. Dünyamızda, önceki dünyaya ait bir şeyler gördüğün var mı ?

— Evet. Dağ geçitleri arasında, hamurdan yoğrulmuş, kıvrılmış çörekler gibi taş kalıpları gördüm. Tebeşir ve balçık tabakaları içinde, deniz hayvanlarının kabuklarını buluyordum. Memleketimizde derince kanallar kazıldığı zaman çok mıkdarda iri fillerin dişleri ve kemikleri bulunmuştu. İşte bütün bunlar, eski dünyamızdan kalan izlerdir...

Eski Hintliler, Yeryüzünün tarihini böyle görürlerdi.

İskandinav milletlerinin de buna dair efsaneleri vardır.

İskandinav şairleri «Skoldlar» ateş tanriçesi Heymdale şerefine manzumeler yazmış, şarkılar bestelemişlerdi.

Heymdale bir kayıkla yeryüzüne çıkmış ve insanlar arasında yaşamağa başlamış. İnsanlara, ateş çıkarma hünerini öğretmiş. Tohumluk, tahıl ve tarım âletleri bağışlamış. İnsanlar Heymdale ve oğlu ışık tanrısı Skold - Borger aralarında bulundukları zamanda mesutmuşlar. Fakat Skold - Borger öldükten sonra uzun, soğuk bir kış gelmiş. Kuzeyden gelen buzlar canlı ve yeşil ülkeyi kutup sahralarına çevirmişler. Soğuk zamanlar öyle uzun sürmüş ki, buzlar altında kalan diyarlar yeni hayata ulaşıncaya kadar yüzyıllar geçmiş...

Besbelli bu efsaneyle, Avrupanın çok eski zamanlarda buzlu devirler olduğundan bahsedilmektedir.

Bir Babil efsanesi tufanı anlatmaktadır. Zamanımızın bilginleri bu efsaneyi eski Babil ve Ninova şehirlerinin kapılarında bulunmuş toprak kalıplar üzerinde okumuşlardı.

Ninova o devirde büyük bir ticaret şehriydi. Mısırdan, İsrail oğulları diyarından, Finikeden tüccarlar gelirlerdi. Ninova aynı zamanda o tarafın kültür merkeziydi. Gayet büyük kütüphanelerde çalışan yazıcılar, uçları sivri yontulmuş kemik saplariyle toprak kalıplar üzerinde «çivi yazılariyle» kanunlar. mahkeme ilâmları, millî hikâyeler ve efsaneler yazarlardı. Tufan efsanesi de o sıralarda yazılmıştı.

Bu efsaneye göre tanrılar, temiz ve namuslu hayattan uzaklaşmış insanları cezalandırmak için dünyayı suyun altında bırakan bir tufan göndermişler. Yalnız Nuh adında nur yüzlü bir ihtiyara tanrılar tufanın olacağını önceden bildirmişler; Nuh da kurtulmuş. Yeryüzü yarılmış. Bu yarıklardan sular akmağa başlamış. Kara bulutlardan

[*] *Brahma, Hint tanrısıdır.*

[**] *Hintlilerin kutsal kitabı Veddaya göre Brahmanın günü - Manvantara devri - binlerce yüzyıl sürer.*

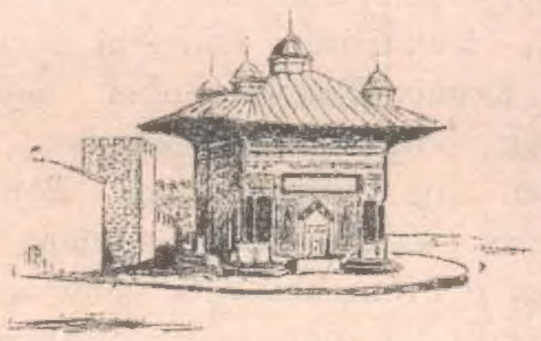

İSTANBUL

İstanbul yurdumuzun,
En güzel bir şehridir.
Kocaman ve geniş,
Marmaraya sahiptir.

★

Her taraf deniz ile çevrilmiş,
Tıpkı bir odaya benzer.
Koca camilerinde,
Mimar Sinan'ın ruhu gezer.

★

Köprüde dersen,
Uzun Ömer.
Bu adamı görenler,
Kahkahalarla güler.

★

Galatadan köprüye,
Koca bir asfalt gider.
Üsküdardan Kabataşa,
Arabalı vapur işler.

Hikmet MİNECİLER

selli yağmurlar boşanmış ve bütün dünya su altında kalmış...

Tufanın nasıl olduğunu Babil efsanesinden öğrenen bilginler bundan, yeryüzü hayatından uydurulmuş değil, gerçek bir hadise öğrenmişlerdi. Anlaşıldığına göre, Aden körfezi bölgesinde şiddetli bir deprem olmuştu. Dev gibi bir dalga kıyılara hücum etmiş, Dicle, Fıratın alt kısımlarında bulunan bölgeleri suyun altında bırakmıştı. Karada birtakım çatlaklar ve yarıklar peydah olmuş; içlerinden fıskiye gibi sular fışkırmıştı. Bu hal, depremlerde büyük nehir, göl ve su havuzları bölgelerinde bulunan arazi üzerinde görülür.

Nuh bu tufana, «Dünya tufanı» adını vermişti. Çünkü bu tufan, Dicle ve Fıratın alt kıyılarında bulunan eski Doğunun bütün kültürlü memleketlerini sarmıştı.

Babilin tufan efsanesi aşağı yukarı bütün milletlere geçti. Yahudilerin din kitabı olan Tevrata göre, tufan kırk gün ve kırk gece yağan yağmurdan olmuştur. Su, en yüksek dağların tepesine kadar çıkmış ve ancak 150 gün sonra inmişti.

Tufandan Kur'anda da bahsedilir.

Hikâyeci Teyze

ÇALIŞKANLIKLA TEMBELLİK

Bir sapan, uzun zamandan beri bir köşeye çekilmiş yatıyordu. Bu yüzden de demirleri paslanmıştı.

Bir gün, işten dönen kardeşinin pırıl pırıl parladığını gördü. Kendisine «Aynı maddeden ve aynı şekilde yapıldığımız halde sen parlıyorsun, ben parlamıyorum, parlaklığını nasıl elde ettin ?» diye sordu.

Kardeşi sapana «Çalışmakla elde ettim» diye cevap verdi.

Çalışmak vücudu kuvvetlendirir. Çalışan insanların sağlığı daima boş oturanlardan daha iyidir.

★

MENEKŞE

Tuna, saksıya bir menekşe dikmişti. Soğuk gecelerde saksıyı içeriye alıyordu. Bir gece havanın sakinliğine güvenerek, saksıyı dışarıda bıraktı. Fakat gece yarısı bir ayaz çıktı. Tuna, sabahleyin menekşeyi dışarıda donmuş olarak buldu.

Çok zaman küçük bir ihmal, büyük zararlara sebep olur.

UĞURSUZ ŞATO

— 3 —

Alen, «Bu adam şeytanın kendisi bile olsa yaptıklarını yanına bırakmıyacağım, dedi. Gidip kardeşimi, beylerimi kurtaracağım !» Büyücü kadın çocuktan kulübeye girmesini rica etti.

İçeriye girince Keniyo kadın isli bir çıranın ışığında çavuşun el falına baktı : «Pekçok tehlikeyle karşılaşacaksın. Fakat talih çizgin uzun ve kesik kesik...»

«Benim büyücü olduğumu söylerler. Yalan da değildir... Ama Şeytan Şövalyesinin başdüşmanıyım. O da, benden yardım görmeyince bana düşman kesildi.» Keniyo kadın yatağını karıştırdı. İçinden iri taşlı, kurşun bir yüzük çıkarıp Alene verdi.

«Bu yüzüğü parmağına tak. Taşı içeriye çevirdiğin zaman görünmez hale gelirsin. Uğursuz Şatoya girmek için bundan faydalanırsın.» Alen vedalaşıp çıkarken masaya birkaç gümüş para bıraktı. Kadın arkasından seslendi : «Büyücü Keniyonun her zaman yardımına hazır olduğunu unutma !»

Alen hana döndüğü zaman ortalık iyice kararmıştı. İnce bir kar yağıyordu. Kurtların sesi kesilmişti. Karşıki tepede yükselen Uğursuz Şatonun pencerelerinden kırmızı, yeşil ışıklar parlıyordu. Alen kapıyı çaldıktan sonra büyücünün yüzüğünü hatırladı, taşı avucunun içinde çevirdi. Kapıyı açan hancı Benuva kimseyi göremeyince şaşırdı.

Fakat Alen parmağındaki yüzüğü oynattı. Hancı, «Uyku sersemliği olacak, dedi. Kapıyı açınca seni birden göremedim çavuş !» Çocuk memnundu. «Keniyo kadın beni aldatmamış...» diye düşündü.

Kendisi için hazırlanan odaya geçip yatağa uzandı. Hemen ertesi gün harekete geçmek istiyordu. Bir plân kurmağa başladı. Fakat birden bastıran uykuya karşı koyamadı, dalıverdi.

— Devam edecek —

YENİ ÇIKTI

KOBRALARA KARŞI

RİKKİ - TİKKİ

Dünya Çocuk Romanları Serisinin 15 ncisi olan bu romanı da pek beğeneceksiniz. Fiatı her yerde 50 kuruş..

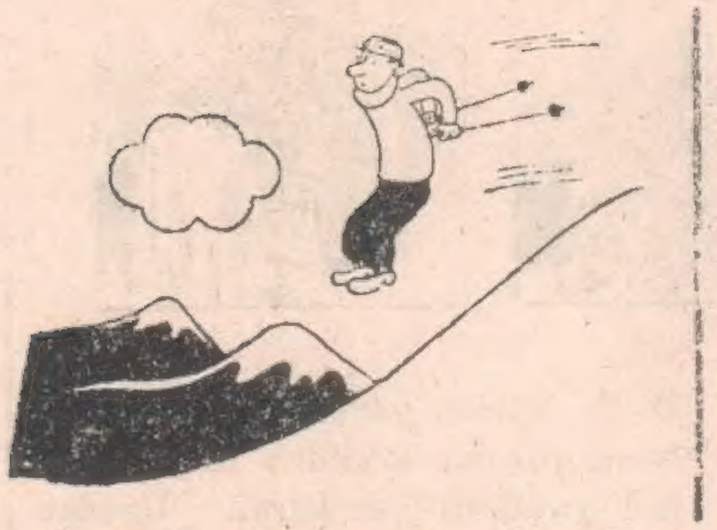

— Bana bir şey unuttum gibi geliyor.

★

B İ L M E C E

Sende var, bende var, alemde yok annemde var, babamda yok.

N Sartli.

G Ü Z E L B İ R O Y U N

Bu oyun, her takımda en az altı ve en çok on iki oyuncu olarak, iki takımla oynanır. Bahçenin bir tarafına birbirinden iki metre aralı iki çizgi çizilir. Burası, başlangıç kalesidir. Bahçenin öbür ucuna çizilen bir çizgi de kurtuluş kalesidir.

Oyuncular, aralarında oyunu idare etmek için birisini idareci seçerler. Ayrıca her takımda da aralarından birini kaptan yaptılar. Oyuncular, arkalarını kurtuluş kalesine dönerek, birbirlerinin arkasında iki sıra teşkil ederler.

1 numaralı takım kaptanı 10 dan küçük bir rakkam seçerek bunu kendi takımındaki çocukların kulağına fısıldar. Oyunu idare eden çocuk ve 2 numaralı takım, bu sayının ne olduğunu bilmezler.

Oyunu idare eden çocuk, 10 'a kadar olan sayılardan bir tanesini söyler, eğer bu söylediği sayı 1 numaralı, yani kovalıyacak çocukların tuttuğu sayı ise, 1 numaralı takım, derhal dönüp 2 numaralı takımdaki çocuklar, kurtuluş kalesine doğru var kuvvetleriyle koşarlar. 1 numaralı takımın çocukları tarafından tutulmadan kurtuluş çizgisinin öte tarafına geçen kurtulur. Her tutulan çocuk, kovalıyan takım için bir sayı kazandırır. İkinci defa 2 numaralı takım önde ve 1 numaralı takım da arkada dururlar. Bu defa 2 numaralı takımın kaptanı bir sayı seçerek arkadaşlarına fısıldar. Oyunu idare eden çocuk, yine 10 dan küçük bir sayı söyler. Eğer söylediği sayı tutulan rakkam değilse çocuklar yerlerinde dururlar, fakat tuttukları sayı söylenince derhal dönüp 1 numaralı takımı kovalarlar.

Oyun altı kere tekrarlanır, yani her takım, diğer takımı üç kere kovalar, hangi takım çok sayı yaparsa, oyunu o taraf kazanır.

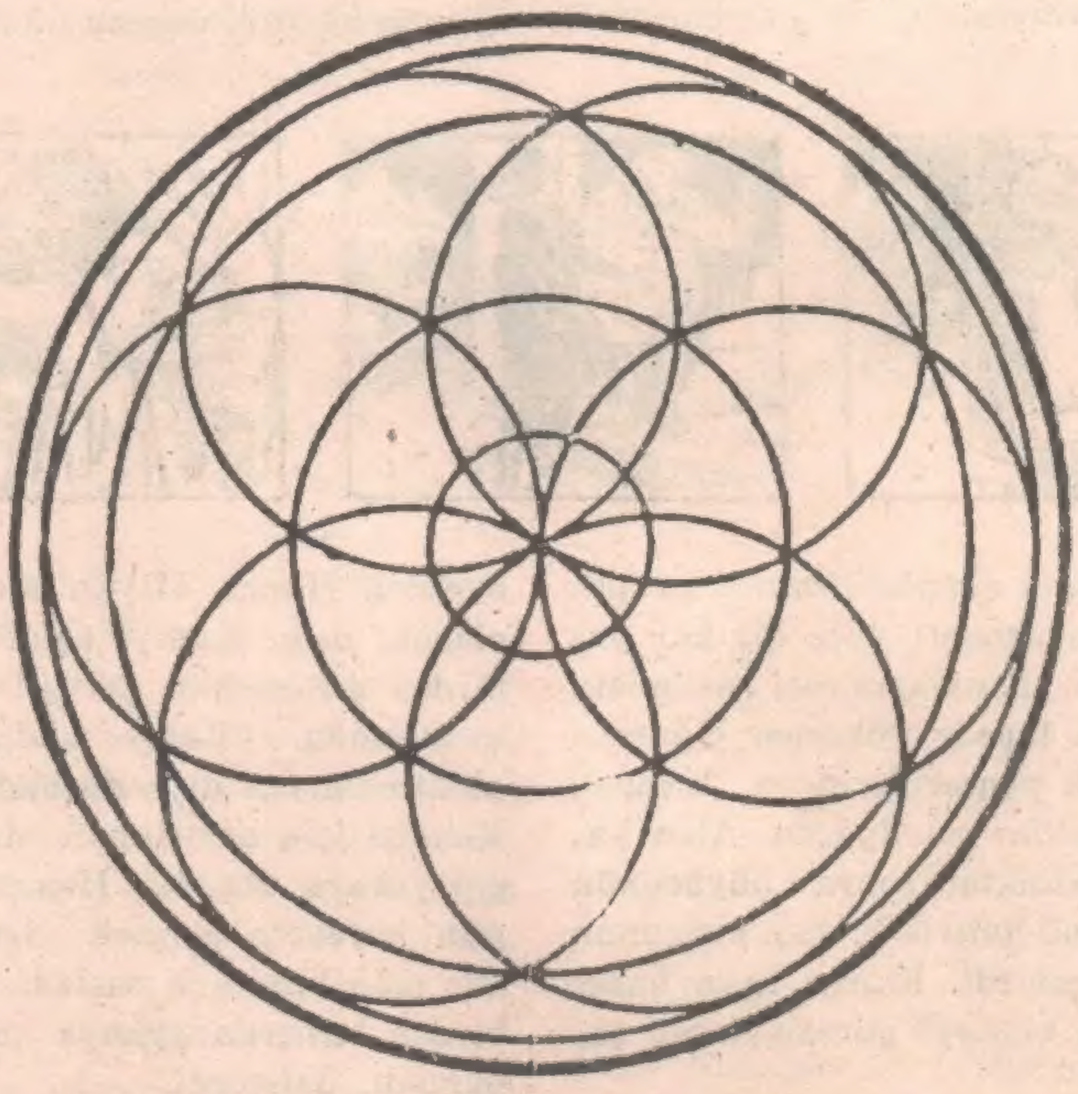

Bilin bakalım burada kaç yuvarlak var ?

★

KUTUYU KIRMAK İSTEMİYORMUŞ

Öğretmen öğrencisine :

— Oğlum, bu ne yaramazlık... kalem kutusunu arkadaşının başında kırdın... Haydi bakalım, buna ne cevap vereceksin ?

— Affedersiniz öğretmenim bir kaza oldu.

— Böyle kaza olur mu ?

— Kaza öğretmenim... Vallahi ben kutumu kırmak istemiyordum.

D O Ğ A N K A R D E Ş, Perşembe günleri çıkar haftalık çocuk dergisi ★ Sahibi : Kâzım Taşkent ★ Yazı işlerini fiilen idare eden mes'ul Md. Ş. Enis Regü ★ İdare Merkezi : Galata, Yüksekkaldırım Serdarıekrem sokak No. 48 ★ Mektup ve havale adresi : Posta Kutusu : 2217 — Beyoğlu ★ Telefon : 42933 ★ Abone şartları : Yıllık (52 Sayı) 750 kuruş, altı aylık (26 Sayı) 400 kuruş, üç aylık (13 Sayı) 200 kuruş ★ Yurd dışına iki mislidir. ★ Adres değiştirmek istiyen abonelerin 30 kuruşluk pul göndermeleri lâzımdır ★ Dergiye gönderilen yazılar, resimler basılsın basılmasın geri verilmez ★ Basıldığı yer : Doğan Kardeş Yayınları A. Ş. Basımevi — İstanbul.

Dokuzuncu yıl — 30 Nisan 1953 — Sayı : 344

— Evet, bu yandan bakarken güzel; ama karşısı pek soğuk, dedi. Herşeyde esrarlı bir hava var.

— Karşıya geçip görsek ?..

— Olur. Adanın etrafında kayıkla dolaşaldm.

Domeniko Baba, kulübenin kapısında, piposunu keyifle tüttürüyordu. Çocukları her zamanki babacan haliyle karşıladı. Cerri, hemen,

— David için bir şey öğrendin mi Domeniko Baba ? diye sordu.

— Nereden öğreneyim küçük bey. Bu vahşiler adaya ayak bastırtmıyorlar. Balık almak için de iskeleye çıkıyorlar.

Cerri, hem ihtiyar balıkçıyı dinliyor, hem adaya bakıyordu. Birdenbire, yanında duran Filipin koluna yapıştı. Yavaşca,

— Tuhaf şey... dedi. Işıkları görüyor musun Filip ?

— Evet... Birisi işaret veriyor gibi...

— Değil mi ?.. Yanıp sönüyor... İşte bitti.

— Tekrar başlıyor, Bir, iki, üç... durdu. Hah, yine başladı !

Çocuklar merakla yanıp sönen ışıkları sayıyorlardı. Bu defa arka arkaya beş defa yanıp söndü.

Cerri, heyecanla,

— Birisi bir yere haber haber ulaştırmağa çalışıyor; dedi.

— Belki adadakiler ahbaplariyle haberleşiyorlar.

— Köşktekiler mi ? Yok canım; onlar insanlardan vebadan kaçar gibi kaçışıyorlar.

Pepen Cerriye sokuldu :

— Cerri ağabey, belki işaretlerle harf yayıyorlar.

— Harf mi ?

— Evet. Bak; işaretler hep aynı : üç - beş; üç - beş...

— Doğru. Ama köşktekilerden bunu kim yapabilir ?

— Bilmem... Belki de Davidin sahibi çağırıyor.

Patris de, küçük Pepenin tahminini pek olmıyacak gibi bulmadı.

— İki defa tekrarlanan üç ışık S. O. S. olabilir.

— O halde birisi oradan yardım istiyor. Hemen gidelim. Domeniko Baba, bizi adaya götürür ;

— Emir almadan sizi oraya götüremem küçük bey.

— Sana rica ediyorum Domeniko Baba !

— Yapamam küçük bey.

— Peki; sana emir veren kim ?

— Şey... Kardeşim. Onun sözünden çıkamam.

— Git, sor öyleyse.

— Burada değil ki. Nerede olduğunu da bilmiyorum.

Hiç bir şey öğrenmeden villâya dönmek istemeyen çocuklar adaya uğramadan sadece etrafında dolaşarak kayıkla ufak bir gezinti yapmağa karar verdiler. Ay ışığından göl, gümüş pullarla işlenmiş kocaman bir halıya benziyordu...

Domeniko Babanın kayığına doldular. Şarkı söyliyerek kürek çekmeğe başladılar. Pepen bildiği bir şarkıyı israr üzerine söyledi. Bu şarkıyı, bundan önce geçirdikleri bir macerada Pepenle Cerri aralarında parola olarak kullanırlardı. Fakat şarkıya cevap veren olmadı. Köşk karanlık ve sessizliğe bürünmüş uyuyordu.

Florans,

— Rüya mı gördük yoksa ? dedi.

Sessizlik içinde döndüler.

XIV
DAVİDİN BEKLEDİĞİ GECE

Ertesi sabah bodruma inen Jerom Davidin sinirli halinden ürktü. Hayvancağız duvarın yanındaki toprağı kazmaktan fayda çıkmadığını görünce bu işten vazgeçmişti. Ümitsiz ümitsiz miyavlıyordu. Jerom, canı sıkılarak kediyi sepetine oturttu.

— Aman sus Mine ! Bu defa «fare» diyemem artık. Sus bu gece aradığını bilacağız.

Yukarıya çıkar çıkmaz, kahvaltı hazırlamasını söylemeğe gelen Kora ile karşılaştı. Genç kadın her zamankinden sinirli görünüyordu. O günkü havadan mı, ne - köşktekilerin hepsinde huzursuz, endişeli bir hal vardı. Bir aralık Jerom bile heyecanlandı.

Hasta Viktorun kahvaltısını hazırlarken yatağının yanındaki küçük masanın üzerinde, bir kitabın içinde kesilmiş bir gazete parçası gördü. Mutlaka okumağa karar verdi. Bunu nasıl becereceğini düşünürken iş kendiliğinden halloldu.

Masadan bir şey almak isteyen Viktor koluyla kolonya şişesine çarptı... Şişe, su bardağı, küçük çiçek vazosu devrilip kırıldı. Ortalık göl oldu.

Hasta hiddetli hiddetli söylenirken Jerom her zamanki soğukkanlılığiyle kırık cam parçalarını topluyor, dökülen suları kuruluyordu. Masayı silerken kitabı kaldırdı ve ilgilendiği gazete parçasına göz ucuyla baktı. Bu, köşktekileri telâşa düşüren soyulan şatolara ait yazıydı.

Viktor, asık suratla,

— Kardeşimi çağır; buraya gelsin, dedi.

— Başüstüne.

Aleks, yengesi ve Gregorla kahvaltı ediyordu. Jerom, havada uçan sinek kadar sessizce kapıya yaklaştı. İçerdekiler konuşuyorlardı :

— ... evet, gelsinler. Hiç olmazsa bir kısmını alsınlar.

— Biz mi götüreceğiz, yoksa...

Aleks Jeromun yaklaştığını sezdi. Gregorun sözünü kesip konuyu değiştirdi :

— Yenge, iskeleye kadar inelim mi ?

Jerom kapıyı vuraark açtı ve Aleksle burun buruna geldi. Genç adam kilitli kapıyı henüz açmıştı. Kapının kilitli olduğunu uşağa göstermek istemedikleri için üçünün de canı sıkıldı. Jerom, hiç bir şeyden haberi yokmuş gibi, Viktorun isteğini tekrarladı. Aleks gülümseyerek,

— Zaten ben de ona gidiyordum, dedi.

Böylece kapının yanında yakalanışını izah ettiğini sandı. Fakat Jerom küçük masada, ötekilerin örtmeğe vakit bulamadıkları bir kişilik kahvaltıyı farketti. Bir şey görmemiş gibi odadan çıktı. Arkasından Gregorun güldüğünü duydu.

— Vallahi bu adam hoşuma gidiyor abla. Bizimle âdeta körebe oynuyor. Bana kalırsa, onu düşman bilmektense aramıza alalım, daha faydalı olacak.

— Ne lûzum var, nasıl olsa bugün yarın sepetleyeceğiz. Ötekiler gelince, Jerom burada kalamaz.

Jerom usulcacık mutfağa döndü.

— Bu gece harekete geçmeliyim. Yoksa bunlar burnumun dibinden herşeyi çekip götürecekler.

Jeromun tahmin ettiği çıktı. Bir gece önceki yorgunlukla köşktekiler o gece erkenden yattılar. Yorgunluk nedir bilmeyen Jerom odasına geçti, epey zaman pencerenin önünde elektrik lâmbası ve ceketiyle işaretler yaptı.

— Farkına varırlarsa faydalı olur... diye mırıldandı.

— Devam edecek —

YEŞİL HAZİNE

Çizen : MISTIK

Doğan Kardeş

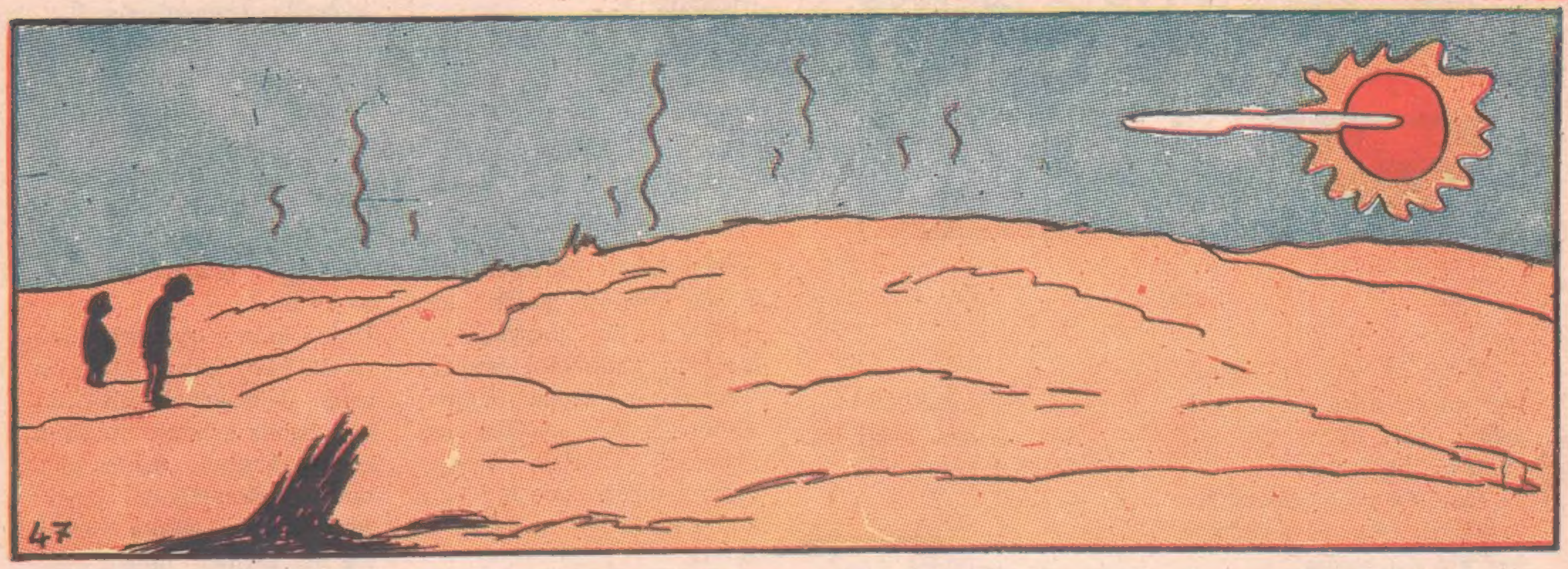

Iki üç gün içinde orman yandı, kül oldu. Şimdi o büyük ağaçların yerinde kızgın küller duruyordu. Arif ve ar kadaşları haylazlıklarını feci bir şekilde ödemişlerdi.

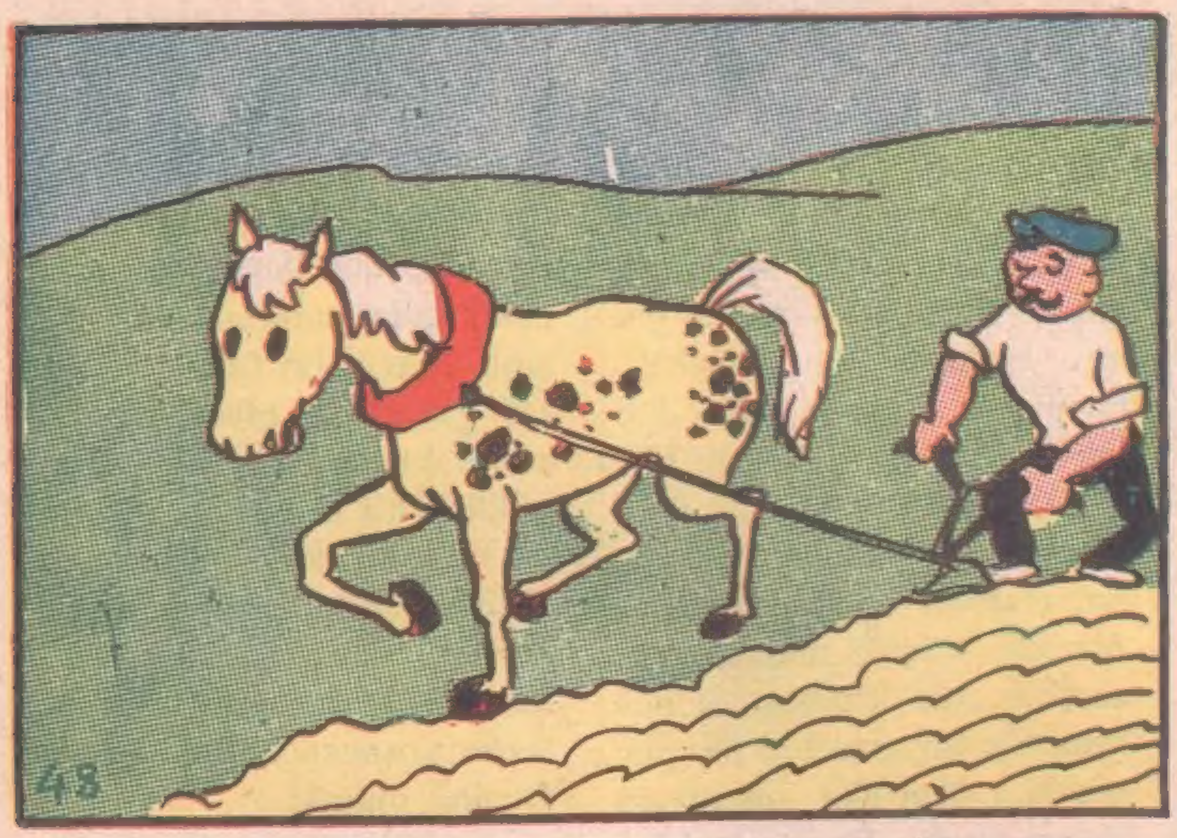

Köyde ormanın yanışına sevinenler olmuştu. Ormandan boşalan yerleri ekmeğe başlamışlardı.

Köy bakkalı Mehmet ağa «Küllü toprakta ekin daha olgun yetişir» diyordu.

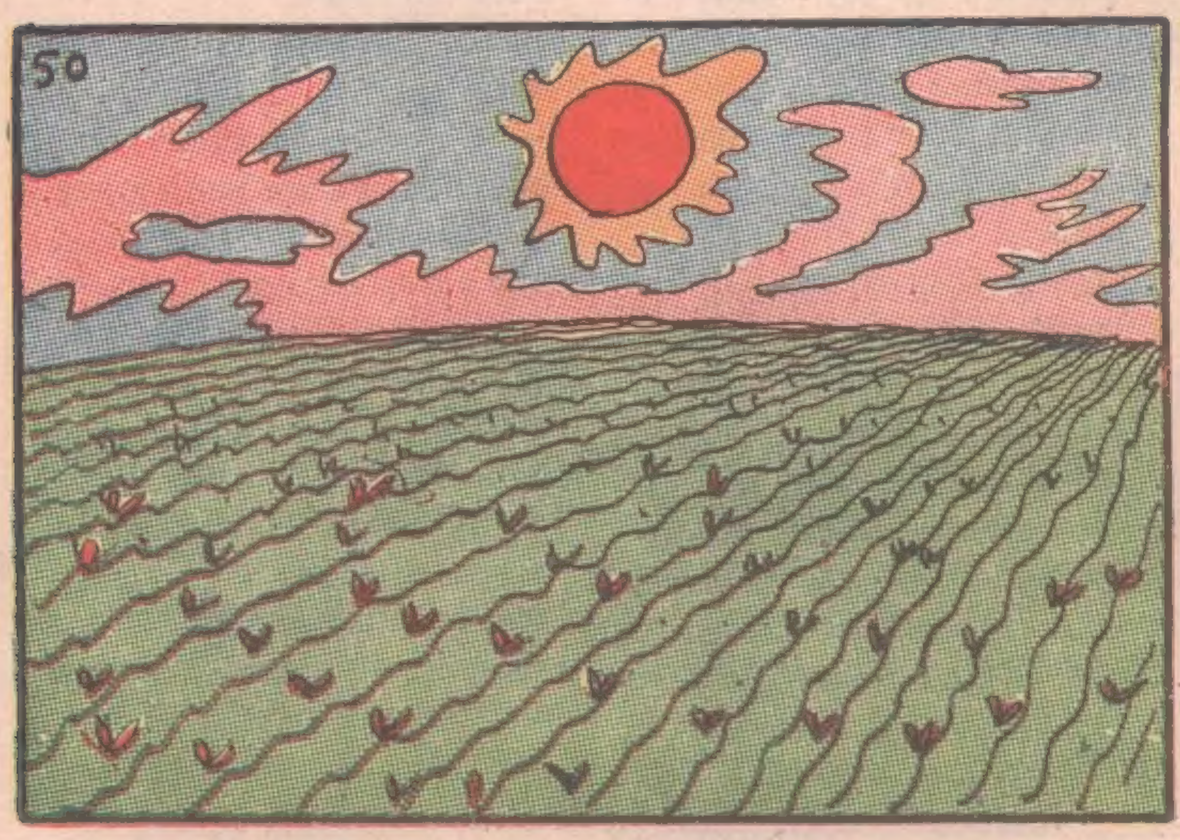

Nihayet ekinler yeşerdi ama, yağmur yağmıyordu. Ah bir yağmur yağsa mahsul çok bereketli olacaktı.

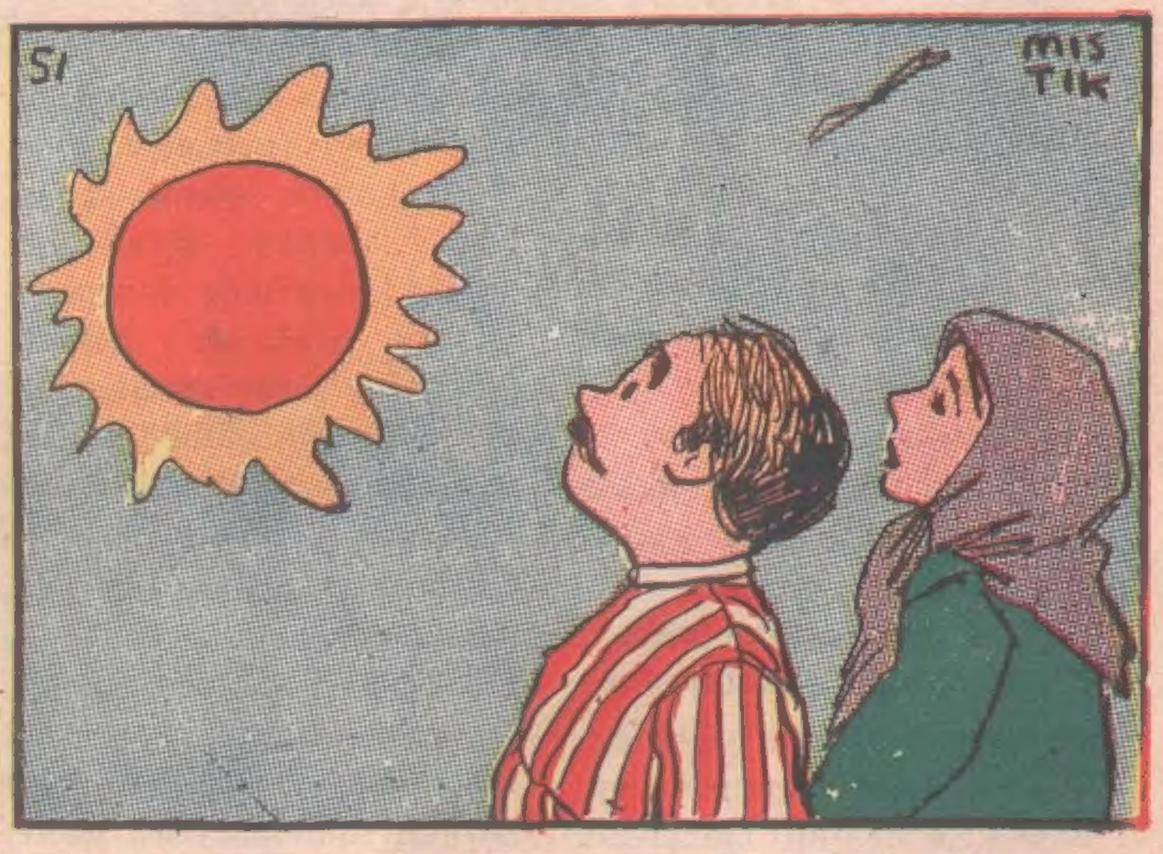

Aradan günler geçti, beklenen yağmur bir türlü yağmıyordu. Köylüler şaşırmışlardı.

— Devam edecek —